

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Arról, a mi nem lesz.

I.

Azon bajok között, melyek ónsúlylyal nehezdednek hazánkra s összes intézményeinkre, alig van nagyobb, mint azon aránytalanság, mely társadalmi állapotunk szülte szükségleteink és jövedelmi forrásaink között létezik. Ezen baj, ha ideje-korán orvosolható nem lesz, igen könnyen végzetessé lehet hazánkra nézve. Mezőgazdasággal foglalkozó nép voltunk s az vagyunk ma is nagyrészt. Azon boldogabb multban, melyre azon jó öregek és tanulni nem szerető fiatalok, kik a tudománytanácsolta okszerűbb gazdálkodási elvekkel megbarátkozni nem tudnak, nem is akarnak, oly gyakran szeretnek hivatkozni, — a természet bőven osztogatta ajándékait; nem mintha akkor a természet édes, most pedig mostoha anyánk volna, vagy mintha akkor elemi csapások épen nem lettek volna: hanem mert akkor a még kevésbé elhasznált, kevésbé elcsigázott föld több termést adott, szükségleteink, igényeink és terheink pedig tetemesen kevesebbek voltak. Ma a rablógazdálkodás által elcsigázott, termőképességében nagy mértékben hanyatlott föld csekélyebb, silányabb s ez idő viszontagságai ellenében kisebb ellentállásra képes termést ad, holott igényeink, szükségleteink és közterheink az elmúlt 20 esztendő alatt legalább is megtízszereződtek.

Iparunk, az is volt a rég mult századokban, még pedig, mint ma már bizonyos, egyes szakokban európai híré. Most is van egy kicsi, de a mi van, az is nemhogy emelkednék, gyarapodnék, hanem inkább, hála osztrák testvéreink atyáskodó gondoskodásának, saját úrhatnáságunknak és élhetetlenségünknek, napról-napra hanyatlak. Úrhatnáságot mondtam, mert mi diplomatikus nemzet vagyunk. Nálunk iparosnak lenni, kézi munkával keresni kenyeret, még mindig meglehetősen szegény. Nálunk iparosságra csak szegény emberek gyermekei adják magokat, kiknek nincs módjukban, hogy tanulhassanak s urakká képezhessék magukat. Vagyonos ember gyermeke csak akkor lesz iparos, ha a butasággal határos gyenge észtehetségei nem engedik, hogy még pénzének latbavetésével is diplomatikus emberré lehessen. Ily elemeken nyugvó ipar, még ha a nemzet a legnagyobb lelkesedéssel pártolná, a kormány atyailag dédelgetné s szomszédaink jóindulattal viseltetnének is iránta, vajmi bajosan boldogulhatna és virágozhatnék; hát még mikor mindez nem, vagy épen az ellenkező történik. — Élhetetlenségünkön nem szólok bővebben; megszire vezetne, talán még a politikába is, ez pedig nem ide való.

Az elmondottakat azonban csak általánosságban állítom s épen nem akarom úgy érteni, mintha nekünk nem volnának derék iparosaink. Hála istennek, vannak. Azt sem mondom, hogy nálunk egyes, vagy talán minden iparczikket is nem tudnak oly jól, oly finomul előállítani miut külföldön; hisz

a szegedi s egyéb kiállítások meggyőzhettek mindenkit az ellenkezőről. De tény, hogy nincs virágzó, nincs terjedelmes iparunk, mely képes volna szükségleteinket csak némileg is kielégíteni: tény, hogy míg hazai iparczikkeink általánosságban többnyire silányabbak a külföldieknél, addig mégis tetemesen drágábbak. Innen van, hogy szükségleteink nagy részét külföldről szerezzük be, mi által a nemzeti vagyon aránytalanul nagyobb mennyiségben vándorol tőlünk külföldre, mint mennyi onnan bejön. Innen van, hogy nálunk egyik legjövedelmezőbb foglalkozás valamely külföldi gyárosnak vagy nagyiparosnak bizományosa lenni, mert a külföldi iparczikkek míg a bizománydíj s egyéb költségek hozzászámításával is olcsóbbak, mint a hasonló minőségű belföldiek.

A fölemlített körülmények eredménye, hogy összes állami s egyéb kiadásaink nagy részét mezőgazdasági jövedelmeink fűdözik s hogy nemcsak az egyszerű gazda, de még a miniszter is (volt rá eset) az esőre és napfényre alapítja számításait. Ezek bizony elég ingatag alapok. Tagadhatatlan ugyan, hogy a napfénynek és esőnek nagy befolyása van nemcsak közvetlenül a mezőgazdaságra, hanem közvetve az iparra is, de azért valamely számításra nézve nem szűnnek meg ingatag alapok lenni. Tény, hogy ha nálunk egy rossz termésű esztendő van, nemcsak államháztartásunk forgattatik föl fenekestül, nemcsak egy-két évig siratjuk a rossz időjárást, hanem szerencsétlen hitelviszonyaink folytán a józan polgároknak is egy része tönkre megy, más része pedig oly terhekbe veri magát, melyek alatt évtizedekig nyög, ha ugyan sikerül neki a menekülés.

A tapasztalás meggyőzhetett már mindenkit, ki e tárgy fölött gondolkozott, hogy culturállam a maga óriási szükségleteivel, humanus és nem humanus (óriási állandó katonaság) intézményeivel tisztán vagy nagyrészt mezőgazdaságból fön nem tarthatja magát még akkor sem, ha a gazdálkodás nem oly barbár módon megy, mint sok helyen nálunk, hanem figyelembe veszik a józan ész és tudomány tanácsait. Egy művelt nemzet tehát, ha műveltségi igényeiről s így létéről is lemondani nem akar, okvetlenül kell, hogy a mezőgazdaságon kívül más jövedelmi tényezőkről is gondoskodjék. Hogy hazánkban e téren igen sok és sürgős teendő volna, gondolom, mindenki belátja. De erről jövőre.

—y.—y.

Egy lap a történelemből.

(Fővilágosításul hazánk állásáról a keleti kérdésben.)

Európát napjainkban komolyan foglalkodtató keleti kérdés kapcsolatában egyáltalán nem tartom korszerűtlennek a hírneves francia democrat Louis Blanc egy 1849-ben az orosz invasio kezdetekor irt cikke sorait föleleveníteni, mely tudtommal még magyar nyelven nem volt reprodukálva — Louis Blanc ezen cikket a Párisban megjelenő „Bibliothèque democratique” közli, több más jeles apró cikkek között, „Un page histoire” czim alatt. Nem czélem a cikket szóról-szóra átfordítani, csupán

főbb eszméit mai magatartásunk megvilágítására körvonalozni.

* * *

Louis Blanc cikkét benyomás alatt kezdi, mit a bécsi forradalom s Metternich bukása híre a fiatal francia köztársaságban ébresztett, leírja Lamartine ethusiasmussal kiejtett szavait, fontos hír: Bécsben kiütött a forradalom, Metternich megbukott; Louis Blanc ezt a gyülekezettel azonnal tudatta, óriási néma meglepetés követte a fontos esemény köztudomásra jutását, majd kitört az általános örömradiál — éljen a világgöztársaság — föllengző szavakkal zárja be szerzőnk cikke első fejezetét, mely teljesen érthetővé teszi a jelenet hatalmas voltát, „a magasztos lelkesedés órai már rég elmúltak, de be fognak azok újból következni, mert az igazság halhatatlan és isten legyőzhetlen”.

E sorok előre bocsátása után tér át tulajdonképi tárgyára, az orosz invasio veszélyei ecsetelésére, megelőzőleg azonban ismerteti függetlenségi küzdelmünk kezdeményeit és egyes eseményeit, kiemeli, hogy a magyar országgyűlést a francia és párisi forradalmak híre indította ama tevékenységre, melynek végeredménye a magyar alkotmány gyökerecske alakulása volt, lelkes szavakkal írja le a magyar nemesség áldozatkészségét, majd előnkbe vázolja a háttérbe szorult reactio zavarát és tehetetlenségét a márcziusi napokban, majd tovább fölemlíti, hogy nyíltan a népek akaratja ellenében mit sem tehetvén, aljas eszközökhöz nyúlva, ígert-, eskü- és adott királyi szót kijátszó politika üzéséhez kezdenek.

Kiemeli szerzőnk az 1848-iki törvények érvényes módni léleljöttét s hogy az ünnepélyes királyi szentesítést nyert, de hozzá teszi demokratikus érzületéből folyó kifejezéseit; „üres ünnepélyesség, pompába burkolt hazugság, mely árulást rejteget!” A bécsi forradalom új embereket állított a kormány élére, de a rendszer ugyanaz maradt, a néhány szabadabb elvű miniszter jelenléte csak reactionarius társaik működése fűdözésére volt számítvva, Metternich távol volt, de szelleme uralkodott. V-ik Ferdinánd királyunkról méltánylólag emlékezik, mint ki esküjét híven meg akarta tartani, de vázolja egyúttal ama körülményeket is, melyek a fejedelmet újtjáról lesodorták.

A cikk legérdekesebb része vázolja Magyarország nemzetiségeit s a köztük mesterségesen szított s végre lángra lobbantott egyenetlenkedést, s hogy a bécsi reactio a divide et impera elméletre építé számításait, a szláv fajok előtt a magyarokat hódító s nemzetiség eltiprókép föltüntetve, fölemlíti, hogy Jellasicz báni kinevezése e politika műve volt, ismerteti a bán kétszinű s végre áruló eljárását, az udvar álnok magaviseletét Jellasicz irányában, végre a horvát nemzet ingerültségét Magyarország ellenében. Majd kérdést intéz, hogy miért mindezt a horvátok ép e pillanatokban Magyarországgal ellen, ki voltak talán zárva az utolsó pozsonyi országgyűlés jótéteményeiből? talán az ő akaratuk nem lett meghallgatva? nem emelte-e föl az új alkotmány országgyűlési követeik számát, háromról tizenhatszóra? A horvát állampolgárok talán az állami functiókól kizárattak? a horvát jobbágy-ság nem lett-e fölszabadítva? nem, ez mind megtörtént; — semmi erőszakoskodás és hódítás nem fenyegette a horvátokat, csupán a reactio keze működött.

Majd áttér a szerbek üzelmeire. Fölemlíti a Szerbiából áttört rablócsoportokat, kik fajrokonaiikkal egyesülve pusztíták az aldunai vidékeket s gyilkolták a magyar lakosságot. Az osztrák kormány mind ezt jó szemmel nézte s ez volt halála a lovgias „Moriatur pro rege nostro Maria Theresia” nemzet irányában.

Leírja a pesti nemzetgyűlés békülékeny hajlamát, majd a lelkesedést, melylyel a 200,000 embert megajánlta, ismerteti az eseményeket, melyeknek ismétlését nem tartom szükségesnek, mert közönségünk egy részének élénk emlékezetében van, ez új nemzedéknek pedig kell, hogy szívébe legyen

vésve. A sikertelen alkudozások után, melyben a reactio Magyarország legszentebb törvényeit kicsikartaknak állítja, eltűnik a valószínűsége a békés kiegyezésnek, megemlítve a bécsi forradalmat 1848. okt. 6-án, mely megakadályozta, hogy a készületlen Magyarország ausztriai seregekkel ne árasszassék. Most rátér a magyar nemzetre s ennek föllángoló hősi hevét valóban egy francia demokratához méltó szavakkal festi. A harcz általános lesz, Magyarországot mindenfelől megtámadják, de szükség-e tovább szólni a hősi bátorságról, a diadalokról, melylyel a magyarok halhatatlanságát önvédelmi harcukat.

Az ellenség nem is egy állam meghódítására, csupán rablótüldözésre készülődött, s hadait négy felől vezette Magyarországra, — hitték, hogy egy csapással ezélt érendenek. — Kossuth szavai szerint „borzasztó orgyilkossági terv“ volt — Windischgrätz már Schönbrunban győztes melléknevet vett föl. Esztelen! ellenségei vitéségét föl nem vette számitásaiba!

Most Magyarországra illet azon jelentés, melyet Barrère tett a nagy francia forradalom alatt. Kétszázézer harczos termett elő a földből; mintegy varázsütésre. Lőpor-készítő, fegyver gyártó, ügyűntő lett a nemzet, a lelkesedés egy napról a másikra előállítja a hadi szükségleteket s alig négy hó múlva Ausztria megverve, összetörve, megalázva kénytelen Oroszország segélyeért esdekelni.

Az ég jogos bosszúja volt, Ausztria meg akart egy szabad népet lételétől fosztani, s maga, hogy lételét fűtarthassa, meghajolt az orosz előtt.

Tulajdonkép, mi napjainkban érdekes, itt kezdődik, röviden említi Ausztria rövidlátását s Oroszország hódítási vágyát, emlékezetbe hozza, hogy oroszországgal barátságunk sem volt soha jó következménye, rámutat Perzsia-, Lengyelország-, Bessarabia-, Moldva-, Oláhország- és Törökországra (1849-ben), melyeket olyannyira pártfogolt az orosz hatalom. Szerencsétlenségre, ha ez Ausztriára veszély, úgy ez veszély egész Nyugat-Európára, különösen Magyarországra kiszámíthatlan horderejű, csak a vak kormányok nem látják be, hogy Nagy Péter császár óta Oroszország nem szűnt meg a szabad népek leigázására törekedni. Nézzük át a két utóbbi századot, 1774. elérnek a Kaidmari béke által a fekete tenger partjára, 1812. a bukaresti béke által a Pruth partjai es Bessarabia urává lesznek, 1829-ben a drinápolyi béke folytán a Duna torkolatánál nyernek jelentékeny állást. 1830-ban következik Lengyelország (hát azóta hány még?).

Lord Chatam egykor imígy nyilatkozott: „oly emberrel, ki nem látja be Anglia érdekeit Törökország főállásában, nincs beszédem“.

Igaza van, mert ha Konstantinápoly orosz kézre jut, földközi tengeri uralma, érintkezési eszköze Indiával veszte van s az Edinburghi kerde tudni akarja, hogy az oroszok ép oly egyenesen mennek Bécsen, mint Bukaresten át Konstantinápolyba?

Ez érinti Frankhont is, nem csupán anyagi hatalma, hanem szellemi és erkölcsi hatalma, politikai élete veszélyben van. Miklós már meg is indítá hadait, egyáltalán nem titkolva érzelmeit. Oroszország, szóló büszkén, szent hivatását teljesíti.

Ezután szerzőnk reflectál Frankhont s kemény szemrehányásokkal illeti Napoleon Lajos akkori köztársasági elnököt s már ekkor sejti a francia köztársaság, úgy az akkori szabadsági mozgalmaknak, a laisser passer politika következtébeni bukását. Látva eme fájdalmas politikai alakulást, felsóhajt: „mely francia az, ki e névre méltó, szemlélheti e jelenetet, hogy szíve ne véreznék? (ma nekünk szól a lecke.)

Anglia szintén nem csekély rokonszenvet érez Magyarhon irányában, ha a britt aristokrátiát nyugtalanítja is Kossuth demokratikus tendenciája, más oldalról izgalomba kell, hogy hozza az angol érdekeket az orosz interventio, de mit használ a rokonszeny stb., itt cselekedni kell.

De őrizkedjünk, nehogy a magyarokat elkedvetlenítsük, még akkor sem, ha csüggednének, midőn az európai politika örültsége saját erejükre hagyja, itt felsorolja nagy államférfiaink s hadvezéreinket s bizalmát fejezi ügyünk irányában, majd kimondja Magyarország védelmi alkalmatosságát s inti, hogy az orosz diplomácia veszélyesebb, mint az orosz fegyverek.

Bármí törtéjük, végzi sorait Louis Blanc, a magyarok állanak, kardjok kivonva van, melynek hüvelyét Isnard conventi tag kifejezése szerint elvetették. De ne is csüggedjünk a magyarok sorsa fölött, hiszen saját vitéségekre van az bizva. És ne feledjük, hogy most Magyarország Nyugat-Európának hallhatatlan szolgálót tesz. „Oroszországot patakknak találtam“, szól Nagy Péter végrendeletében, „hátrahagyom, mint folyamat, utódaim tegyék ezt nagy tengerré“. S a magyarok hivatása eme büszke jövendölést isten és kardjok kegyelméből meghazudtolni.

Eddig Louis Blanc a most nézzük végig az utolsó hónapok eseményeit, a francia demokratá-

nak ma is igaza van, nem korszerűtlen soha a mult emlékeit fölleveníteni, telve van az ránk nézve tanúsággal, mi 1849-ben, a törökök 1877-ben, de mindig ugyanazon eszméből kiindulva harczoltunk, a despotismus classicus állama ellen s talán nem fölösleges a multa hivatkozva mutatni a nagyon is közel jövőbe.

Nagy szükségünk van, hogy legyenek olyanok, kik folyton nemzetünk elé tartják a veszélyt, mely bennünket a keleti kérdés folytán fenyeget. Dariusz, ki hogy a görögök elleni harczot ne feledje, mindennap egy erre rendelt egyén által emlékeztette magát a görögök elleni harczra, ma nekünk is szükséges ez, hogy ne feledjük a veszélyt s legyünk készek minden eshetőségekre. Horváth János.

A szőlőgyümölcs és fája.

— Felolvasta az Olvasókör helyiségében márczius 4-én Hanusz István. —

(Vége.)

Sz. István királyunk mostohája a lengyel származású Adelheid, ki férjével vörsejnt lovagolt és vadászott, vele a poharazás vigságait is megosztá. Utolsó legény borivás dolgában a czinkotai kántor sem lehetett, ki Mátyás királytól az első litermértéket (czinkotai nagy iteze) kialkudta. Clarence angol herezeg pedig, midőn mint felségsértő halálra ítéltetett, malvasiai borral telt hordóba fulasztotta magát 1478-ban. Albert lengyel herezeg 1491-ben a feletti bosszankodásában, hogy magyar királynak nem ő, hanem bátyja választatott, 2000 átalag bort csikart ki a tokaji termelőktől. Sobjesky János lengyel királynak pedig, midőn 40.000 fejből álló segédseregével Szepsiben 1683. nov. 26-án megállapodnék, Tokaj, Tarczal, Talya, Mád és Bénye községek 1000 hordó bort ígértek, hogy táborát vidékükön keresztül ne vezesse.

A bortékozlásnak is vannak nagy példái. Így, midőn Ptolemaeus Lagi kormánytársul fogadta Philadelphust, az ünnepélyen 285-ben Kr. e. egyebek közt egy borsajtóval ellátott szekér volt 500 ember által vonva, melyen fuvolahang mellett dalolva satyrokknak (Bachus kísérei) öltözött 60 munkás dolgozott Silenus vezetése mellett és a mit kisajtoltak, végig folyt az édes must a széles útczéken. Egy nagyobb szekéren, melyet 500 ember húzott, két szökőkút állt, melyek egyike tejet, másika bort fecskendít szét, 320 gyermek pedig arany és ezüst serlegekkel kezökben azon buzgólkodott, hogy mindenkit felüldithessen egy-egy ital borral. Heliogabalus római császár (218—222) meg a tengeri hajók harczjáték medenczéjét töltötte meg borral víz helyett. Ugyane külön ember ebeit lúdmájjal, lovait szőlővel tartotta, a halastavat pedig rózsavízzel látta el.

Elejente keleten nagy cserépedényekben, később börtömlőkben tartották a bort, a rómaiak urnákban, a mostani görögök gyantával kiöntött hordókban. Hogy pedig az ekép idegen szagot öltött borból, a mig t. i. benne tart, nagyokat ihassanak, keserű mandolát rágnak előbb. A hordók közt nagyságra nézve említést érdemel az öreg heidelbergi, melynek magassága 7.28 méter, befogad 250 szállitmány (Fuder) bort, mely mennyiség 283 ezer palacznak felel meg. Találkozott német költő, ki abba kívánczozott temetkezni.

Hazánk is nevezetes nagy hordóiról. Felső Lendván van egy 660 akós, Tatában pedig 1470 akós. Nagy-Szombatban Valtz Antal borkereskedőnek volt egy 2110 $\frac{1}{2}$ akósa, mely később Szulinyi birtokába ment át, hossza 6.17 m., magassága 5.38 m., 24 vasbronz tartotta össze, melyek 3 mázsa 62 $\frac{1}{2}$ font egyenkinti súly mellett összesen 87 mázsát nyomtak. E hordó 6 tölgy ászokfán nyugodott, két oldalán lépcsők vezettek fel, megfért volna benne szorosán 364 ember, tánczolhatott 20 pár, vacsorálhatott 40—50 személy. Készítette Pesten 1823-ban Donner Márton bognár-mester tölgyfából, került pedig 30.500 váltó forintba, mely összeg ma 12.815 frtot tesz ki. Nagyobb ennél az, melyet gr. Eszterházy Miklós csináltatott 1832-ben szinte Pesten baji pinczéje számára. Ennek mérete 2150 akóra rúgott, 22 abroncsa 90 mázsa 80 fontra, hossza 6.4 méter és belül támasz nem kellett neki.

Gyermek ehez azon 500 akós, melyet 1825-ben Majerffy szőlőbirtokos csináltatott, de vörös márványból, alakja félabroncs, kőporenyvvel van összeragasztva minden egyéb szorító nélkül. Különös boredény volt az is, melyet Esztergomban 1815-ben találtak; midőn a régi várhegyet a végett egyengették, hogy rajta Magyarország legnagyobb temploma helyet nyerjen, egy váratlanul felfedezett pinczében olyan hordóra bukkantak, melynek dongái már egészen szétkorhadtak és bortartalmát a hosszú idő alatt vastag rétegben lerakodott borkő tartotta csak össze. Ebből az olajsűrű borból 1856. aug. 31-én áldomásoztak, midőn az új templom fel lett szentelve. Legalább akkor ezt így beszélték Esztergomban. Sajátságosabb ennél az, hogy Szatmár és Erdőd tájékán a bort gyakran gödrökbe szűrik és az a jámbor sárga agyag nem issza föl.

Diogenes hordója csak 10 akós volt, de többet tartalmazott az bornál, t. i. szellemet és élczet és ez okon e hordó a történelemé; midőn a világhódító Nagy Sándor legmagasabb vágyainak teljesítése küszöbén állt, mert a görögök által meg lön választva a korinthusi gyűlésen fővezérül a perzsák ellen, elzarándokolt e hordó elé és e szavakra fakadt: „Ha Sándor nem volnék, Diogenes szeretnék lenni“, mert e hordó meglegedett tulajdonosának nem volt egyéb kérni valója tőle, mint csak az, hogy ne fogja el előle a világhosságot!

A „Kecskeméti Lapok“ ujdondásza e hó 15-ki számban figyelmezteti a mérnöki hivatalt: „mikép az aradi-útczében több ház mellett még máig sinez gyalogjárda, pedig az új építkezési szabályok már három hónapja érvényben vannak.“ Meg is nevez ott három házat s azt mondja, hogy „ideje volna jörendet csinálni, mert eső idején a gyalogosok bokáig járnak e helyeken a sárban.“

Helyreigazitásul csak ennyit mondom:

1) Az építkezési szabályok járdacsinalásra nem köteleznek senkit, de a városi tanács időről-időre kötelezi azokat, kiknek útczára eső új építkezést engedélyez, hogy telkők mentén, a szabályozás szerenti magasságban és szélességben jó vasastéglából járdát csináltassanak. Az új járdák e szerint, habár lassan is, szaporodnak.

2) Egyéb helyeken való új járdacsinalást, vagy az elromlottak kijavitását illetőleg utasítom ujdondász urat az 1872. évi nov. 13. és 14. napjain tartott rendes havi közgyűlés 663. számú határozatára, mely azt mondja: „Utasítatik a rendőri osztály, mint a mely a törvényhatósági szervezet 46-ik §-a szerent az útczai járdákra felügyelni hivatta van, hogy a hiányzó vagy elhanyagolt útczai járdákat számbavevén, az illető háztulajdonosokat azoknak 30 nap alatti elkészíttetésére, illetőleg használható állapotba tételére írásbeli megintéssel kötelezze, ennek sikertelensége esetén pedig a járdát, a városi főmérnök felügyelete alatt községi költségen csináltassa meg, ezen költség az illető háztulajdonosoktól közigazgatási végrehajtás útján fog beszédeni.

Ebből láthatja ujdondász úr, hogy figyelmeztetése nem illetékes helyre volt intézve s most már tudja, hogy ha rossz vagy épen nem létező járdákat fedez fel, hova intézze figyelmeztetését.

Ugyanazon számában a „K. L.“-nak ujdondász úr élczelve mondja: „úgy látszik már valóban az lesz egyenes, a mi görbe; erre mutat azon fasor lerakása, mely a Casinó és Iparegylet között a napokban ültetett, mert azt nem hihetjük, hogy szándékosan rakták volna le oly mentelék alakban.“

Ezennel kinyilatkoztatom ujdondász úrnak, hogy azok szándékosan vannak úgy rakva, mint vannak; és ez azért van, mert a fákat mindenütt a hol csak lehet, — mint a Szécsényi-útczán lehetett, — a szabályozási vonallal párhuzamosan ültetjük, és így ha a szabályozási vonal fordul, fordul vele együtt a fasor is; a hol pedig a szabályozási vonalon kívül ugró házak vannak, például a nagy-kőrösi-útczán a Sweizer palota mellett a Sági és Füredi telek, ott kénytelenek vagyunk a fasort a mostani telekvonallal párhuzamosan ültetni. — Ugyan mit mondott volna ujdondász úr, ha a Szécsényi-útczán — mint ő szeretné — a Casinó sarkától az Iparegylet sarkáig a fákat egyenes sorban ültetve, azzal dr. Horváth úr háza előtt a faltól közel három öre ki, a kocsiútba mentünk volna? László Károly, v. főmérnök.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottság 1877. évi ápril hó 30-ik napján d. e. 9 órakor a városház tanácsstermében rendes havi közgyűlést tart, melynek tárgysorozatában ott van Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye közönségének az Ausztriával megkötendő vámszövetség és bankügyi megállapodásokra vonatkozó felirata is, melyet pártolás végett küldött meg. A bizottsági tagok egy részének véleménye — úgy értesülünk — oda terjed, hogy miután a törvényhatóság ez ügyben egy alkalommal már tett felterjesztést, annak megújítását nem tartja szükségesnek s így egyszerűen tudomásul kívánja a pártolás végett küldött feliratot vétetni. Hogy ez irányban fog-e a törvényhatóság bizottsága határozni, előre nem tudható, mert sokan a szabadlevű-párt tagjai közül is a pártolás álláspontját foglalják el e kérdésben.

— A legutóbbi számunkban f. hó 28-ára jelzett s Csabai Pálnó javára hangversenyvel összekötött színelőadás f. hó 29-én azaz ma fog megtartatni. Előadatik „A szép molnárné“, két felvonásos vigjáték, melyben Denis özvegyét a szép molnárnét Krecsányi Flóra kisasszony fogja játszani. A hangversenyben az a kitünő quartett is, mely egy izben már műélvezetben részesítette közönségünket s kitünő énekesekből alakult, közre

fog működni. Felhívjuk ezen mindenestre élvezetes előadásra a közönség figyelmét.

— **Deák Ferencz** emlékszóba javára adakoztak a „Kecskeméti Lapok“ gyűjtőivén: Tassy Pál 5 frt., Kiss Lajos 5 frt., Tóth László 5 frt., Keresztes János 2 frt., ifj. Nagy Lajos 2 frt., Gyenes Imre 2 frt., Papp Mihály 2 frt., Gyenes Sándor 2 frt., Lestár Péter 2 frt. Köszönetet mondunk a szíves adakozóknak s egyszersmind felhívjuk a nagyérdemű közönséget, hogy a nagy férfiú emlékszóbrára minél számosabban adakozzanak. Aláírási ívünket még nyitva tartjuk.

— **Folyó április hó 27-én** Budapest és Szegedről érkezett hiteles forrású sürgönyök folytán a jogakadémiai ifjúság kétségbevonhatlan értesítést nyert arról, hogy a török nemzet ifjúsági küldöttsége a „softák“ csakugyan meglátogatják Budapestet és a magyar nemzetet. A küldöttség Budapestre utaztában városunkat is érinteni fogja és pedig folyó hó 29-én, azaz Vasárnap a reggeli 4 órai vonattal fog itt átvonulni; a jogakadémiai ifjúság f. hó 27-én tartott gyűlésében intézkedéseket is tett a fogadtatás előkészítésére, Kovács Pál ideigl. elnök és Hevesi József ideigl. jegyző vezetése mellett egy 9 tagú bizottságot oly utasítással választván meg, hogy az tegye magát érintkezésbe városunk többi egyleteivel s egy nagyobb bizottságot alakítva — a szegediek példájára, — minden lehető elkövesse a fogadtatás ünnepélyesség tételére. A jogakad. bizottsághoz már is több egylet bizottsága csatlakozott.

— **Krecsányi Ignác** szinigazgató, — ki egy ízben társulatával már működött Kecskeméten, — mint értesülünk, ajánlatot tett a helybeli szinügyi bizottságnak, hogy a jövő szini idényre hajlandó volna Kecskemétre jönni. Jelenleg Krecsányi társulata a legjobb vidéki színierőket számítja magáénak. A működő jelesebb tagok között találkoznak Siposné, Gabányi Árpád nevével, kit már mint szini növendéket is szárnyaira vett a hír, a társulat tagja a nemzeti színháznál is alkalmazva volt Halmay, — és a vidéken előnyösen ismert Breznay, Szentesy Vilma és Krecsányiné Kiss Veron. Krecsányi szinigazgató úr egyszersmind szerződött külön zenekart az operettekhez. Felette kívánatosnak tartjuk, hogy a szinigazgatóval a szerződés megkötéséig, mert a szinügyi bizottság alig találhat szinigazgatót, ki több biztosítékot képes volna nyújtani az iránt, hogy a jövő téli szinidény alatt élvezhető előadásokban részesüljön a színházat látogató közönség. Krecsányi úr midőn társulatával egy ízben Kecskeméten volt, annyi tapintatot s ügyességet fejtett ki, hogy állandóan meghódította előadásainak a közönséget s mi szeretjük hinni, hogy Krecsányi úr szerződöttese esetére csakugyan mindent el fog követni, hogy igényeinket teljesen kielégítse. — Ugy értesülünk újabban, hogy a szinigazgató úrral a szerződés megkötése közeli kilátásba van helyezve, mert a szinügyi bizottság és a szinigazgató kikötései közt lényegtelenek a differenciák. Adja az ég, hogy a szinügyi bizottságot és Krecsányi urat e szerencsésen megkötött szerződésért mielőbb üdvözölhessük.

— **Nagylelkű adomány.** Néhai Kiss Mária, özv. Tamási Jánosné asszony, 1875. márcz. 4-én kelt végrendeletének értelmében, több kegyes alapítványok és adományok között a helybeli jogászsegélyző egyesület számára is 50 frtot hagyományozott; mely összeg a boldogult hagyatékából, annak egyedüli örököse Daróczy János úr által f. évi április hó 22-én a jogászsegélyző egyesület elnökségének kezeihez is lett juttatva. Nem mulaszthatjuk el ez alkalommal a segélyegylet nevében legmelegebb köszönetünket nyilvánítani főképp Keresztes Endre úrnak, a ki mint végrendeleti tanú, hatott kiválólag oda, hogy a nagylelkű végrendelező, több kegyes adományai mellett a segélyegyletről sem feledkezett meg. Nem késünk egyszersmind kifejezést adni azon reményünknek, hogy városunk mindazon tehetősebb polgárai, kiknek jogakademiánk ügye, — valamint szegénysorsú, szogalmas ifjaink anyagi existenciáját biztosítani törekvő segélyegyletünk gyarapodása szívükön fekszik, — szinte nem mulasztandják el segélyadományaikkal az egyesület támogatni, annak anyagi felvirágzását elősegíteni. Szabad legyen ezt annyival is inkább reménylenünk, miután az egyesület, az az év folytán kidolgozott alapszabályai értelmében egy egészen új korszakba lépett s oly alapra helyezkedett, mely alapon való működése a jogakadémiai ifjúságnak nemcsak anyagi, de szellemi segélyezését is a lehető legnagyobb mérvben van hivatva előmozdítani. Kecskemét, 1877. április hó 25. Kovács Pál, s. e. elnök. Jancsó Dezső, s. e. jegyző.

— **Tóth József** kir. tanfelügyelő egy szívélyes hangon irt magán levél kíséretében beküldötte szerkesztőségünkhöz tanügyi jelentését. Mint a tanfelügyelő úr levelében kiemeli, nem szólnak az adatok Kecskemét város tanügyi állapotáról, mindazon által, mert az egész megyéről szólnak, birnak ránk nézve is némi érdekl. A tanfelügyelő úrnak e jelentéséből, melynek összeállítása teljesen

meggyőződött arról, hogy az új tanfelügyelő úr buzgalom, ügyszeretet és lelkesedéssel kezdette meg működését. — alkalmas felhasználnak az adatokat.

— **Folyó hó 23-ának** reggelére fagy volt, mely nagy aggodalomba ejtette a szőlőtulajdonosokat és gazdákat; kárt azonban nem tett. Ejjel rendszeren hidegek járnak s lefolyt hét majdnem mindegyik napján dér volt.

— **A corvinákat** hozó Tahsir bey kormánya utasítása folytán nem jött le Budapestre, hanem a corvinákat Bécsben a török követség útján a külügyminisztérium fogja átvenni s Budapestre leküldeni.

— **Garçon emberek** meg-megállanak a takarékpénztári palotánál, sőt fel-felmennek a második emeletre is megnézni a kiadandó garçon lakást, mely a lépcsőházra nyílik. Különösen ajánljuk a tágas szoba és kényelmes előszobából álló lakást a garçonoknak, mert a fiatal házasságok is, a sok fiatal házaspár élveit látva, megkaphatják a házassági kedvet, a melylyel együtt a lakás 130 frtért évenként kibérelhető.

— **A veszprémi iparos ifjúság művelődési köre** Veszprém városában 1877. évi május hó 20., 21. 22-ik napján vándorgyűlést és munkakiállítást rendez, melynek célja a hazai segédek helyzetének javítása érdekében megtenni a kellő intézkedéseket. Felhívjuk a részvételre az érdekelteket.

— **A török sebesültek** javára utólagosan adakoztak: Nyiri Károly úr 1 frt., Kun Elek 20 krt., Rim Ilonka és Mariska fél font tépést.

— **A lefolyt héten** a tanyai iskolákban is megejtettek a vizsgálatok. A tanyai iskolákban az iskolába járó gyermekek száma örvendesen emelkedik s a kiküldött bizottsági tagok nagy része oda nyilatkozik, hogy kellő eredményt mutatnak fel.

— **A „Kecskeméti kereskedő ifjak társulata“** könyvtárának gyarapítására újabb begyűlt ajándékozások kimutatása. — Kiss Miklós főispán úr 2 frt., Erdős Imre úr egy ezüst márka, özv. Keresztes Peregrinné úrhölgy 15 frt., dr. Milhoffer István úr, Machleid gyógyszerész úr, Adler Károly úr, Fischer Miksa úr, Spitzer József úr, Fejér István úr, Ugrik Pál úr egy-egy frtot, Bóka Zsigmond úr, Netzasek Ottó úr, Vellez Dávid úr, Wittman Károly úr, Lichtner Miksa úr, Érsek József úr, Baromlaci Pál úr mindegyik 50 kr., Ungár Salamon úr 30 kr. Összesen: 27 frt. 80 kr. és egy ezüst márka. — Ezúttal fogadják a nemeslelkű ajándékozók a kereskedő ifjak legmélyebb köszönetét a társulat irányában tanúsított jótéteményükért; melyet az ifjúság hálaérzelmekkel azzal kíván visszapótolni, hogy az eléjük tűzött célt az önművelődést virágzásra hozza, mely társadalmunk egyik legfontosabb feladata. Társulatunk ez időbeni anyagi helyzete már is olyan fokot ért el, hogy egy példás könyvtárt alakíthattunk, továbbá a fővárosi lapok, folyóiratok és egyéb művek hozatalát könnyen eszközölhetjük. A szellemi tevékenység útja tehát nyitva áll előttünk, a mit saját és a közérdek javára felhasználni egyetlen törekvésünk leend. Ez alkalommal el nem mulasztható még derék vezérelnökünk Farkas Mihály úrnak hálás köszönetet nem nyilvánítani a társulat körüli kifejtett tevékeny buzgóságáért, kinek is mai állásunk nagy részben köszönhető. Hacker Ferencz, társulati pénztárnok.

— **A helybeli „Iparos ifjúsági önképző egyesület“** folyó hó 24-én Szent-György napján a „Népkör“ helyiségébe tette át lakását, miről az érdekelteket ezennel értesitem. Továbbá tudomására hozom a n. é. közönségnek, miszerint az ifjúság által a folyó évben Veszprém városában tartandó országos ifjúsági vándorgyűlés és ezzel egybekapcsolt műkiállítás költségei fedezésére, tehát országos érdekű jótékony cél előmozdítására rendezendő és tánczvizsgálommal egybekötött műkedvelői színelőadás, a vásár közbejötté miatt május hó 13-án fog megtartatni, melyre a n. é. közönség szíves részvételét és pártfogását előre is tisztelettel kérem. Nagy Imre, ifjúsági elnök.

IRODALOM.

— Megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett: „Gyakorlati útmutató az adó-, bélyeg- és illeték-szabályok köréből.“ Irta Mészáros Caesar. A mű egy hasznos segédkönyv a magyar adórendszer megértése- és megtanulásához s habár az 1876-iki törvények által eszközölt változások nincsenek is benne teljesen felölelve, mégis főleg gyakorlati szempontból véve sok czélszerűséggel bír. Ajánljuk az adóügygyel foglalkozóknak.

— „Az 1876. évi magyar országos ipar-, termény- és állatkiállítás emlékkönyve“ megjelent, szerkeszti Gelléri Mór kiállítási titkár, kiadja a szegedi ipartársulat. Tartalmából Bakay Nándor bevezető és zárszavain kívül kiemeljük a kiállítás általános ismertetését Gelléri Mórtól, ipartörténelmi adatokat dr. Szabóky Adolfól, a bírálati statisztika

kát szintén Gelléri Mórtól. Közölve vannak az anyagi eredmények, mely szerint a kiállítás bevétele volt 40.594 frt. 34 kr. s ebből tiszta jövedelem: 13.883 frt. 48 kr. Ára egy fűzött példánynak 1 frt. 50 kr., diszpéldány 2 frt.

— Megjelent és szerkesztőségünkhöz beküldetett a Váczon megjelenő „Jegyzők Lapja“ első száma. A lap célja, hogy a községi jegyzőknek olcsó és alkalmas tér nyitassék, melyen bajaikat megbeszélhessék s jogaikat a közvélemény előtt nyílt síssakkal védelmezhessek. Ohajtjuk, hogy a kitünően szerkesztett „Község Lapja“-nak méltó versenytársa legyen.

— Szegeden Burger Zsigmond özvegye kiadásában megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett: „Rövid útmutató a községi faiskolák céljai- és hasznairól. Irta Gaál József. A szerző a fatenyésztésben járatanoknak ad rövid útbaigazítást. Ajánljuk a fatenyésztőknek.

— Meczger Emil kiadásában Budapestben megjelent: „A török nemzet vendégei“. A magyarországi török rokonszenvi tüntetések s a konstantinápolyi út története, írta: Lukács Gyula a konstantinápolyi küldöttség vezetője. Ára 1 frt.

— A „Gazdasági Mérnök“ című, két hetenként megjelenő népszerű folyóiratra — a földöntözés, csatornázás és folyószabályozás, valamint a mezőgazdasági gépészet és építészet köréből — az előfizetési felhívás megjelent s szerkesztőségünkhöz beküldetett. Szerkeszti Gonda Béla. Előfizetési ára egész évre 6 frt., május 1-től az év végeig 4 frt.

— A „Jogász Naptár“-hoz a múlt évi szept 20-tól f. é. márcz. 15-ig a hivatalnoki és ügyvédi karnál történt változásokat feltüntető „független“ megjelent s azt a naptár vevői Tetty Nándor bizományosnál (Budapest, váczi-útca) megrendelhetik.

MOZAIK.

Érdekes epizod az önvédelmi harc idejéből. Közlebb jelentették a lapok, hogy Desseswffy Kálmán — az Aradon kivégzett Desseswffy Arisztid fivére — elhunyt és saját kívánatára az erdőben egy nagy tölgyfa tövében temették el. A „Bp. N.“ most a következőket közli: Desseswffy Kálmán, ki már a negyvenes években nyugdíjaztatott őrnagyi ranggal, jó magyar érzelme dacára — testi hiba miatt — nem vehetett részt az 1848—49-ki szabadságharcban. Nem lesz érdektelen tudni, hogy mindazonáltal egy maga birt visszavonulásra egy egész sereget. A dolog úgy történt, hogy Hurbán panszláv vezér 1849-ben, nagyszombat napján, megszállta a topolyai völgyet, értesülve arról, hogy ott nincsenek magyar csapatok. Mily nagy volt azonban a tót fölkelőre meglepetése, midőn Hurbán vasárnapján reggel a környék erdőborított hegyei huszártrombiták harsogásától visszhangoztak! Az ellenség Desseswffy Kálmán volt, a ki kora reggel fölmenve egy a környéket uralgó hegyre, hatalmasan harsogtatta a visszhang által minden oldalról visszavert huszárdulót trombitáján. Hurbán kémlő csapatokat küldött ki, melyek nem sokára azon hirrel tértek vissza, hogy a távolban jelentékeny csapatok láthatók az országúton. A tót fölkelő-vezér rögtön takarodót fúvatott, nyakrafőre távozván seregével a topolyai völgyből. A kiket előőrsei magyar csapatoknak néztek, azok nem voltak mások, mint a szomszéd falvak lakosai, kik tömegesen zarándokoltak a környék egyetlen templomába husvéti nagy misére. Így hát Desseswffy Kálmán megfutamtott egy egész sereget. Hurbán a topolyai völgyből Eperjes aia vonult, hol azonban Beniczky Lajos derekasan elverte csapatát.

—
Alting Kristián könyvet irt következő czímmel: „A házasság örömei- és gyötrelmeiről“. . . . Az örömeiről szóló fejezet csak két lapot foglal el, a három kötet többi része mind a gyötrelmekről szól.

—
A börzeágens neje egy gazdag amerikaival megszökött. — És mit csinál most az a szegény férj? — kérdi egy ismerőse a másiktól. — Utánuk ment a szökevényeknek. — Boszút akar állani? — Nem, a feleségével akar — osztozni.

—
Nem rég divatos volt a német egyetemek némelyikénél a doktoratust pénzért árulni. Egy gazdag magánzó előbb magának, majd szeszélyből inasának is vett doktori diplomát, végre lovának is akart egyet szerezni. Kérelemlevelére az egyetemi tanácstól következő hátíratot kapta: „A szamaraknak még adunk diplomát, de a lovaknak nem.“

—
A nők a tükör előtt. Egy tudós angol azt is kiszámította, hogy száz nő közül hány tekint a tükörbe, ha előtte elmegy? Azon eredményre jutott, hogy kilenczvenkilencz. A századik átlag csak azért nem tekint be, mert vagy szürke hályog van a szemén, vagy oly rövidlátó, hogy az orránál tovább nem lát. Egy német meg azt számította

ki, hogy nőitetteket magában foglaló kirakat előtt hány hölgy halad el, hogy meg ne álljon. Egy tuczat közül tiz megáll, kettő elhalad, de csak azért, hogy visszatérve még jobban megnézze.

Egy fiatal ember, kinek sok adóssága volt, egy hitelezője által fizetésre felszólítottatott, az uracs kérdé a hitelezőt, — hogy hívják önt uram? — Zsiros a nevem — volt a felelet. — Úgy sajnálom, ön várhat, mert előbb sovány hitelezőimet kell kielégítenem — volt a felelet.

(Muszka kedélyesség.) Szamanában történt, hogy egy kereskedő férjhez adta a leányát. A nászlakomára meghívta a város díszét, virágát. Az asztalnál első helyet foglaltak el a hivatalnokok. A háttérbe szorult kereskedők boszút esküdtek, még pedig muszka boszút. Félrehívták a felszolgáló inast s 50 rubelt esúztattak a kezébe azon kikötéssel, hogy azért öntse ki a mártást a polgármesterre. Az inas hűségesen engedelmeskedett s hogy becsülettel megszolgálja a tisztességét öszszegét, úgy beleütközött a mártásos kannával a polgármester fejébe, hogy a polgármester úr egy pillanatig nem is tudta, mivel hálálja meg az inas e muszka szívességét. Mikor magához tért, eszébe jutott a muszka szívesség s az inas arcára hivatalos tekintélyével két emberséges pofot tétemé-

nyezett le, melyeket az inas ki is vitt hűségesen a konyhába. — Itt aztán meglepték a kereskedők, hogy adnak neki még 150 rubelt, ha megmutatja a polgármesternek, hogy nem szorult a két pofra s visszaszolgáltatja. Mit nem tenne meg a muszka, ha rubelt lát? Amint a disznópecsenyét bevitte és letette, illő megszólítás után visszaszolgáltatta az illetéktelen pofokat, miközben kisült a kereskedők kedélyes csinyje s erre a jelenlevő hivatalnokok és kereskedők kedélyes pofozkodásba ereszkedtek, mi a szolgáló személyzet pofozkodó kedélyességét is annyira felcsiklandozta, hogy a csendes pofpermeteknek csak a rendőrség arcának ragyogása vetett véget.

Tanító: — Hányadik évben történt a 48-ki forradalom?

Diák: — 1526-ban.

Egy hivatal főnökének Csordás volt a neve; a hivatalnokok csordásnak gúnyolták.

— Igen, csordás vagyok — szokta a főnök mondogatni — a disznók közt.

A szolgálók báljában erősen kurizál az ifjoncz egyiknek is, másiknak is, a többi közt egy szakácsnéhoz így szól: „Ugyan kérem, mily gyengéd állást méltóztatik elfoglalni a társadalomban?”

Szerkesztői üzenetek.

— Nagy Imre úrnak. A cikk nem oly hangon van tartva, milyent ily irányú cikkekben megkívánunk s így nem közölhető. Kéziratokat nem szoktunk visszaadni, de kegyed kivételesen 8 napig a szerkesztői irodában visszaveheti.

— M. B. úrnak helyben. Sajnáljuk, hogy nem közölhetjük, de jó költeményekkel annyira el vagyunk látva, hogy azokat is megválogatva közölhetjük csupán.

— Bendeguznak. „Életünk” jöhetne, ha jól átdolgozná.

— Ébner S. úrnak. Legközelebb jönni fog.

— Földes úrnak. Egy beválik, sorát csak később ejtethetjük.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. ápril 27.

Tisztabúza m.-mázsa	76—74 kl.	12.72 któl	14. — krig.
Elegy „ „	73—72 „	10.83 „	11.20 „
Rozs „ „	71—70 „	10.62 „	10.98 „
Árpa „ „	62—60 „	6.76 „	7.33 „
Zab „ „	40—36 „	8. — „	9. — „
Kukoricza „ „	72—70 „	7.20 „	7.58 „
Köles „ „	„ „	5.50 „	6.20 „
Burgonya „ „	„ „	2.20 „	2.80 „

Főmunkatárs:
KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:
TASSY PÁL.

H I R D E T É S E K.

1433.
1877.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy özvegy Szegedi Györgyné végrehajtható Sándor János végrehajtást szenvedő ellen 200 frt. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében Sándor Jánosnak a kecskeméti 2154. sz. tjkvben 2456. r. sz. a. foglalt s bíróság 800 frtra becsült házbirtoka az 1877. évi május hó 11-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi június hó 11-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, ezen királyi törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhívhatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzőlogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a részükre hivatalból kinevezendő ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszéknek, mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi márczius hó 21. napján. 72 (1—1)

Van szerencsénk a t. cz. közönséggel tudatni, miszerint a

„ROSENBAUM J. és FIA“ siremlék- és érczkoporsó-raktárát

átvettük és üzletünket a mai igények kívánalma szerint lényegesen megnagyobbítottuk. — A külföldi kőbánya-tulajdonosokkal egyenes összeköttetésben lévén: azon kellemes helyzetbe jutottunk, hogy siremlékeinket **gyári árban** szolgáltatathatjuk ki, úgy, hogy a fővárosokban ilyenemű üzletekkel bátran versenyezhetünk.

Üzletünkben 5 forintért igen csinos siremlékek kaphatók, mely siremlékek fokként 1000 forintig felelőhatók; — azonkívül a nálunk levő siremlék-mintakönyv szerint — kívánat szerinti ár és rajz mellett — a legrovidebb idő alatt megrendelhetők. — Fővénykő-, márvány- és az igen kedvelt gránitból készült siremlékek nálunk a legnagyobb választékban találhatók.

A siremlékek csinos elkészítésére és valódi megaranyozására egy kitünő vésnököt volt szerencsénk megnyerni. — **Régi sírkövek újakra becsereztetnek, valamint a régi feliratok levéttetnek és újakkal láttatnak el.**

Érczkoporsókból szintén nagy raktárral bírnak, melyeknek alakjai és aranyozásai igen díszesek; — a hozzá tartozó matraczok, fejkoszorúk és szemfedelek, valamint ércz-, bőr- és virágból készült **sírkoszorúk** a legnagyobb választékban feltalálhatók. — A temetkezéshez szükséges **székek** a nálunk érczkoporsót vásárlóknak darabonként 1 1/2 krrért, a nem nálunk vásárlóknak 3 krrért — bármily mennyiségben — szolgáltatnak ki.

Továbbá az asztalosoknak mosdó- és éji-szekrényekhez szükséges **kötéblékek**, nemkülönbön **festéktörök** stb.; — **konyha-, folyosó-kövezetekhez** való kehlheimi és cement-táblák nagy raktára csak nálunk található.

Ezen kívül ajánljuk magukat minden építészeti szakmába vágó munkálatok, úgy a sírkőrüli **vasrácszatok** és minden nemű köből készíthető tárgyak pontos és czélzerű elkészítésére.

Reményljük, hogy azon bizalmat, melyet a fent említett üzlet 12 évi fennállása óta a t. cz. közönség részéről kiérdemelt, a most nagyobb terjedelemmel bíró üzletünk olesó és jó kiszolgáltatása által úgy helyben mint vidéken továbbra is kiérdemelni fogja.

Kecskemét, 1877. márczius hóban.

ROSENBAUM ANTAL és TÁRSA.

(N.-kőrösi-útcza, 14. sz.)

38 (10—9)

Fürdő-megnyitás.

A Mária-város alatti

fürdőház

6. évi május hó 1-én megnyitattik.

A fürdő-közönség kényelmére kocsik a nagy-templom-téren állanak.

Fürdőt bérleni lehet a következő árak mellett: Egy bérllet az egész fürdő-idényre — kocsival és ruhával — 15 frt.; — 12 fürdőre — szintén kocsival és ruhával — 7 frt., ruha nélkül 6 frt. — Az egész idényre szóló bérllet másra át nem ruházható.

Bérleni lehet BLEYER TESTVÉR urak kereskedésében és a bérlőnél.

Jó ételek és italok kiszolgáltatásáról gondoskodva van.

Kecskemét, 1877. ápril 28.

SPIELER LÁSZLÓ,

bérlő.

73 (1—1)

Hirdetmény.

Fórián Károlynak ágasegyházi földbirtoka f. 1877. évi szept. 29-től 6, esetleg 9 évre haszonbérbe kiadandó s töle a Fórián kiskortiak tulajdonát képező ágasegyházi birtok alhaszonbérbe kivehető.

Egyszersmind nevezettnek összes gazdasági szerelvényei s jóságai szabadkézből eladandók; úgy tudomásra hozatik, hogy ágasegyházi birtokán nagyobb mennyiségű **széna** és **nád** eladandó. 69 (2—2)

Hirdetmény.

A helybeli „József-gőzmalom” saját helyisége udvarán

hidmázsát

— mint nélkülözhetlen kelléket — állíttatván fel, ugyanazt egyúttal a nagyérdemű közönségnek is, mint igen gyakran szükséges eszközt, ezennel igénybe veendhető használatul által becsajjtja. A fizetés egy tehertől, az üres kocsi visszamérésével együtt, csupán 20 kr.; legyen a teher nagyobb vagy kisebb, a fizetésben különbséget nem teend. — Nem mulaszthatja el egyúttal Tajcsik Mátyás úr, helybeli polgár, műszer- és mérlegkészítő-mester irányában azon elismerését nyilvánítani, miszerint ezen általa készített hidmázsá a legjobbak egyik példánya s valóságos remekmű, és ha tekintetbe vesszük az árát is, a Bécs és Budapesten készített ilyetén hidmázsák áránál tetemesen olesóbb.

A „József-gőzmalom” részvénytársulat igazgatósága részéről:

Tóth József,

vezérigazgató.

74 (1—1)

3135.
1877.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó nagyobb épületek évi tisztítása és meszelése az 550/1877. sz. közgyűlési végzés értelmében árlejtésen lévén kiadandó, az árlejtés megtartása a folyó évi 3135. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett s árlejtési határidőül folyó évi május hó 4-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók annak kijelentésével hívatnak fel, hogy az árlejtésben 250 frt. bántópenz letétele mellett részt venni és hogy az árlejtési feltételek a gazdasági hivatalban addig is a hivatalos órákban megtekinthetők.

Kecskemét, 1877. ápril 17.

A gazdasági osztály által.

67 (2—2)

Tej-eladás.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a szentlőrinczi pusztán levő fejőmajsorságból naponta reggel és este házamhoz szállított tejet illő ár mellett eladom.

Mint hogy ezen vállalatom által egyik — városunkban — régóta érzett hiányt iparkodtam elhárítani, annál inkább bátorodom remélni a n. é. közönség becses pártfogását, mivel főttörévésem leendő, mindenkor egyformán jöminőségű és mindenek fölött tiszta tej kiszolgáltatása által a n. é. közönség igényeinek minden tekintetben megfelelni.

Schwarz József.

I. tized, 240. szám, özvegy Bódogh Ferenczné szomszédságában. 61 (3—3)